

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év december hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az *emberölés bűntette kísérlete* miatt *a vádlott* ellen indított büntetőügyben a Pest Megyei Bíróság 16.B.72/2006/16. számú ítéletét az alábbiak szerint *változtatja meg:*

Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 170.410.- (százhetvenezer-négyszáztíz) forint, melynek megfizetésére a vádlottat kötelezi.

Egyebeken az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban felmerült 7.200 (hétezer-kétszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A Pest Megyei Bíróság a 2008. év szeptember hó 18. napján kelt 16.B.72/2006/16. számú ítéletével a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. Ezért őt 2 évi végrehajtásában 5 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélete, melybe az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámította.

Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelek további sorsáról, valamint a vádlottat kötelezte 112.410, -forint bűnügyi költség megfizetésére, míg további 46.000,- forint bűnügyi költség tekintetében úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a kiszabott büntetés súlyosítása végett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.746/2008/1. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a bejelentett ügyészi fellebbezést lényegében fenntartotta.

Indítványozta azonban a tényállás kiegészítését a sértett sérülésének leírására vonatkozóan azzal, hogy a sértett 2 cm bemeneti nyílású, pontosan meg nem állapítható mélységű és irányú szúrt sérülést szenvedett el. Indítványozta annak megállapítását is, hogy a szúrt csatorna legalább 3-4 cm-es hosszúságú kellett, hogy legyen minimálisan, de ennél hosszabb is lehetett, a kés akár markolatig is behatolhatott.

A fellebbviteli főügyészség a bűnösségi körülmények közül indítványozta az időmúlásnak az enyhítő körülmények köréből történő kirekesztését. Átiratában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által kiszabott büntetés kirívóan enyhe, alkalmatlan a büntetési célok elérése, ezért a vádlottal szemben hosszabb tartamú, végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazására van szükség. A vádlott javára szóló enyhítő körülményekre tekintettel azonban a fellebbviteli főügyészség lehetőséget látott a Btk. 45.§ (2) bekezdésének alkalmazásával fogház fokozat alkalmazására.

Indítványt tett arra is, hogy a Fővárosi Ítéltábla a vádlottat kötelezze további 46.000,- forint büntügyi költség megfizetésére is, mivel az elsőfokú bíróság e költség tekintetében tévesen és megalapozatlanul rendelkezett úgy, hogy azt az állam viseli.

A nyilvános ülésen a vádlott védője felszólalásában a sértett idős korára, beismerő vallomására, és a jelentős időmúlásra tekintettel az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangsúlyozta.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján a Pest Megyei Bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálat során megállapította, hogy a Pest Megyei Bíróság az eljárást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor az ügy érdemi elbírálásához szükséges tényeket teljes körűen feltárta, az igen széles körű bizonyítási eljárás során a szükséges bizonyítékokat beszerezte, és azokat értékelés körébe vonta. A bizonyítékokat mind önmagukban, mind egymással összevetve megvizsgálta.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás túlnyomó részében megalapozott, mentes a Be. 351.§-ának (2) bekezdésében írt hibáktól, csupán kisebb részben szorul helyesbítésre, kiegészítésre az iratok alapján a Be. 352.§ (1) bekezdése a) pontja értelmében.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 2. bekezdésének első sorát akként módosítja, hogy a vádlott az utolsó közös italozásukat - melynek időpontja 2005. év szeptember hó 29. napja volt - követően...

Kiegészíti e bekezdést azzal is, hogy a vádlott felesége a sérelmükre elkövetett lopás miatt 2005. év szeptember hó 30. napján feljelentést tett a rendőrségen (nyomozati iratok 247-249. oldal).

Az ítélet 3. oldal 5. bekezdésének első sorát azzal egészíti ki a vádlott és a tanúk vallomása alapján, hogy a vádlott 16 óra körül tért vissza ismét a söröző udvarára.

Az elsőfokú ítélet 3. oldal 7. bekezdését kiegészíti azzal, hogy a vádlott az utcára a tanúval ment ki, ahova őket rövid időn belül a sértett is követte. Az utcán a tanú lemaradt a vádlottól, míg a sértett tovább kísérte a vádlottat a lakásuk felé.

Az elsőfokú ítélet 4. oldal 3. bekezdését azzal egészíti ki, hogy a szúrt csatorna iránya és mélysége pontosan nem határozható meg, de az minimum 3-4 cm volt. (10. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 18. oldal, igazságügyi orvos-szakértő vallomása).

E kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság által mérlegeléssel megállapított tényállás immár minden tekintetben megalapozott és a Be. 252.§ (2) bekezdése értelmében a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének bár kétségtelenül szükségszerűen, de eleget tett.

Megjegyzi a Fővárosi Ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság bár a bizonyítékokat hiánytalanul feltárta és számba vette, azonban az ítéletben azoknak inkább csak az ismertetésére szorítkozott, így némiképp adós maradt a bizonyítékok értékelésével.

Ennek ellenére a megállapított tényállás pontos, iratellenes megállapítások nem tartalmaz.

A tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a cselekmény jogi minősítése is törvényes.

A Fővárosi Ítéltábla azonban nem értett egyet az elsőfokú ítélet 7. oldalán a cselekmény jogi minősítésére vonatkozóan kifejtett elsőfokú bírói állásponttal. Nem helytálló az az ítéleti megállapítás ugyanis, hogy a vádlottnak a cselekmény elhatározásakor, illetve annak végrehajtásakor nem állt szándékában megölni a sértettet.

Miként arra a 15. számú irányelvben írtak rámutatnak az elkövető tudattartamára számtalan körülményből kell és lehet következtetni. Jelen esetben a vádlottnak a „megölök mindenkit”, „kinyírlak”, „meg foglak szúrni” kijelentései az általa alkalmazott eszköz, a szúrás ereje, helye és iránya egyértelműen arra utal, hogy a tudatában felmerült a sértett halálának esetleges lehetősége, ám azt nem kívánva, hanem abba belenyugodva követte el a cselekményét. Ekként tehát - ahogy azt később az elsőfokú bíróság maga is megállapította - a vádlott eshetőleges szándéka az emberölés tekintetében megállapítható.

A vádlott esetében a hiánytalanul felsorolt bűnösségi körülményeket ugyancsak helyesen értékelve szabta ki az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben - a Btk. 87.§ (1) és (2) bekezdés b) pontját alkalmazva - a büntetést. A bűnösségi körülmények közül a cselekmény elszaporodottságára vonatkozó megállapítást mellőzi az ítélőtábla a súlyosító körülmények közül, hiszen erre vonatkozóan megbízható adatok nem állnak rendelkezésre.

A vádlott javára szóló enyhítő körülmények túlsúlyára, különösen életkorára, büntetlen előéletére, megbánására tekintettel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlottal szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést szabott ki.

A Fővárosi Ítélőtábla álláspontja szerint mind a büntetés mértéke, mind pedig a felfüggesztés tartama megfelelő, és a vádlott esetében alkalmas a büntetési célok eléréséhez.

Ugyanakkor észlelte a Fővárosi Ítélőtábla, hogy az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség összegére vonatkozó megállapítása nem helyes. A vádlott tekintetében 46.000,- forint összegre vonatkozóan ugyanis úgy rendelkezett, hogy azt a magyar állam viseli, ám ennek indokát az ítéletben nem adta.

Helytelenül határozta meg az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összegét is, mert figyelmen kívül hagyta a költségjegyzék 13. tétele alatt bejegyzett 12.000,- forintot, ami a tanú útiköltsége volt. Az elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összesen így helyesen 170.410,- forint.

Az iratokból nem állapítható meg egyetlen olyan körülmény sem, amely a 46.000,- forint állam általi viseléséről szóló ítéleti rendelkezést megalapozná.

Ezért a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság bűnügyi költség összegére, valamint a 46.000,- forint bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezését a Be. 372.§ (2) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezés a Be. 381.§ (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, a 2008. év december hó 17. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet sk.
bíró

A Pest Megyei Bíróság 16.B.72/2006/16. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 5.Bf.306/2008/5. számú ítéletében írt változtatásokkal 2008. év december hó 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, a 2008. év december hó 17. napján

Dr. Magócsi István sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Pécsi Orsolya
tisztviselő